

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711255408/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Og drukner Angesten i Kys.
Men Emma dog tilfidsst erindrer,
At Tryghed blot er Elskovs Ven,
Mens Kærlighedens Stjerne tindrer,
Og sympatetisk flyer med den.

„Min Eginhart! mens alting lover,
„Flye, før Forræderen dig seer!
„Dit Liv, din Emmas Liv, du rober,
„Ved et Minut at leve meer —
„Igjennem Haven, Elskelige!
„Du sikker end kan smutte væk;
„Lad dette Kys dig mere sige!
„Tag dette med! og nu, vær kæl!“ —

Til Vinduet, Arm i Arm, man iler:
Mildt tausse Stjerner blinke ned,
Og Cynthia fortrolig smiler
Til deres skjulte Kærlighed —
Men Gud! de blegne! — Begge vækkes
Til Helveds-Angst, i det de see,
Den hele stille Jord bedækkes
Med Skæret af en falden Snee.

O! midt i deres Glædes Eden!
O! midt i Haabets sidste Havn!
Af! hvad er Salighed hermeden?
Nu døe de i hinandens Favn!
Dog nei! — En Morder dem skal rive
Til Pinsler fra hinandens Bryst! —
O! hvad vil deres Skæbne blive?
Nu smiler intet Glimt af Trøst —
De stirre paa hinanden stille,
Og tausse see hinandens Siig;
Og ingen Taarer mere trille —

Uf Angst de neppe føle sig.
 Ø! ved dem! red dem! — men forgiæves
 Et Muelighedens hele Magt!
 Et Under her til Redning kræves —
 Det stær! J Elskende, gier Ugt!

Mens, Antor lig i Psyches Arme,
 Dor Elsker marmorstille staaer,
 Som stoløs, uden Aand og Varme,
 Et Lys i Emmas Siæl opgaaer.
 En Rose paa hver kind bebuder
 Det heitidsfulde Dieblif,
 Hvori en Tanke, værdig Guder,
 Den Skønnes Kiærlighed undfif —
 Et Middel, som, for fint at spindes
 J Hiernen af en Adams Sen,
 Dod Elsker eene kunde findes
 Uf Menstret for det smukke Lion.

„Endnu, min Ven! trods Skæbnens Drede,“
 Saa taler hun, „er alt ei tabt;
 „Endnu et Middel er tilrede,
 „Som Kiærlighed os blid har skabt.
 „Jat Mod! din Emma dig skal bære
 „Tilbage giennem Sneen tryg —
 „Min Elsker styrke skal min Ryg,
 „Og let skal denne Byrde være!
 „Snart bringer jeg dig sikker hen
 „Til Muren hjst ved Havens Ende;
 „Du let dig svinger over den —
 „Og mine Spor man kun vil fiende.“

„Mit Liv! mit Alt! min Lyst! min Brud!“
 Et alt, hvad han formaaer at stamme —
 Mens, hævet af sin Elskers flamme,